

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXV Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSO Krystyna Stawecka

Protokolant : sekretarz sądowy Marta Stelmasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2016 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o. o. (dawniej: (...) sp. z o. o.) z siedzibą w P., M. V., P. G. (1) i M. K. (1)

przeciwko K. K. (1) i (...) sp. z o. o. z siedzibą w W.

o ochronę dóbr osobistych;

1. Nakazuje **pozwanej (...) sp. z o. o.** z siedzibą w W. opublikowanie na jej koszt, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku oświadczenia o następującej treści: (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. oświadcza, że dopuściła się bezprawnego działania względem spółki (...) sp. z o. o. (dawniej: (...) sp. z o. o.) z siedzibą w P. oraz członków zarządu tej spółki - M. V., P. G. (1) i M. K. (1) **poprzez** prowadzenie serwisu internetowego w domenie internetowej (...) w domenie internetowej (...) oraz (...), których tematyka dotyczyła spółki oraz prowadzonej przez tę spółkę działalności gospodarczej oraz wymieniała w/ w członków zarządu tej spółki jako osoby biorące udział w nielegalnym procederze. W konsekwencji swoich bezprawnych działań (...) sp. z o. o. naruszyła prawem chronione dobra osobiste spółki (...) sp. z o. o. w postaci jej dobrego imienia oraz dobrego imienia, czci i prywatności w/w członków zarządu spółki.

(...) sp. z o. o. przeprosza spółkę (...) sp. z o. o. i członków zarządu spółki - M. V., P. G. (1) i M. K. (1) za zaistniałą sytuację i oświadcza, że zaniechała wskazanych powyżej bezprawnych działań i zobowiązuje się do niepodejmowania takich samych lub podobnych działań naruszających prawem chronione dobra osobiste spółki (...) sp. z o. o. i jej w/ w członków zarządu w przyszłości” - i zobowiązuje pozwaną spółkę i do opublikowania w/w oświadczenia w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku na 3 stronie dodatku (...) (...), na 1 stronie dodatku Ekonomia i Rynek do (...) i na 3 stronie Dziennika (...) - w ramce, czcionką o wielkości przeciętnej wykorzystywanej przez w/w gazetę.

2. Zasądza od pozwanej (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. na rzecz fundacji (...) KRS (...) kwotę 1000 (jeden tysiąc) złotych tytułem zadośćuczynienia.

3. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

4. Umarza postępowanie w zakresie żądania powodów wskazanego w pkt. I pozwu;

5. W stosunku do pozwanej K. K. (1) postępowanie umarzać z uwagi na cofnięcie pozwu;

6. Zasądza od każdego z powodów (...) sp. z o. o. (dawniej: (...) sp. z o. o.) z siedzibą w P., M. V., P. G. (1) i M. K. (1) na rzecz pozwanej K. K. (2) kwotę po 1 560 (tysiąc pięćset sześćdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

7. Zasądza od powodów (...) sp. z o. o. (dawniej: (...) sp. z o. o.) z siedzibą w P., M. V., P. G. (1) i M. K. (1) na rzecz pozwanej (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. kwotę po 1200 (tysiąc dwieście) złote z tytułu zwrotu kosztów procesu.

8. Zasądza od pozwanej (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. na rzecz powodów (...) sp. z o. o. (dawniej: (...) sp. z o. o.) z siedzibą w P., M. V., P. G. (1) i M. K. (1) kwotę po 1 813 (tysiąc osiemset trzynaście) złote z tytułu zwrotu kosztów procesu.

9. Nakazuje Skarbowi Państwa – Kasie Sądu Okręgowego w Warszawie zwrócić powodom (...) sp. z o. o. (dawniej: (...) sp. z o. o.) z siedzibą w P., M. V., P. G. (1) i M. K. (1) kwoty po 600 (sześćset) złotych z tytułu opłaty sądowej.

Sygn. akt XXV C 1717/13

UZASADNIENIE

W dniu 30 kwietnia 2012 r. (data prezentaty) **powodowie (...) sp. z o.o.** z siedzibą w P. (**dawnej: (...) sp. z o.o.), M. V., P. G. (1) i M. K. (1) wniesli przeciwko K. K. (2) i (...) sp. z o.o.** z siedzibą w W. **pozew o ochronę dóbr osobistych** żądając zobowiązania pozwanych do zaniechania działań, którymi zagrażają dobrom osobistym powodów (každorazowo pkt I petitum pozwu), zobowiązania pozwanych do przeproszenia powodów (každorazowo pkt II petitum pozwu) oraz zasądzenia od każdego z pozwanych na rzecz każdego z powodów odszkodowania w wysokości po 10 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi (každorazowo pkt IV petitum pozwu). Wnieśli ponadto o zwrot kosztów procesu (k. 2-12).

W odpowiedzi na pozew z 23 września 2013 r. pozwani wniesli o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanych kosztów zastępstwa procesowego (k. 325-333 a.s.). W uzasadnieniu wskazali, iż powodowie nie wykazali, że doszło do jakichkolwiek naruszeń ich dóbr osobistych. Pozwani podnieśli, iż działali w ramach konstytucyjnej wolności słowa, która uprawnia ich do rozpowszechniania informacji oraz przedstawiania własnych poglądów (wolnych od sformułowań obelżywych czy wulgarnych). Podali, że serwis pozwalał wyrazić opinie i wnioski do jakich doszli inni przedsiębiorcy, a nadto zawierał porady i wskazówki w zakresie prowadzenia sporów sądowych przeciwko spółce (...). Ich zdaniem treść portalu opierała się na informacjach prawdziwych.

W piśmie z dnia 19 kwietnia 2016 r. **powodowie zmienili powództwo** w ten sposób, że:

1) **cofnęli pozew wobec K. K. (2)** , wnosząc o nieobciążanie powodów kosztami sądowymi w części dotyczącej cofniętego powództwa (w toku procesu powodowie ustalili, że prowadzeniem serwisu internetowego zajmował się członek zarządu pozwanej spółki (...)- A. K. (1)),

2) **cofnęli pozew w części dotyczącej każdorazowo pkt I petitum pozwu** (z uwagi na to, że serwis internetowy, którego dotyczy niniejsze postępowanie nie funkcjonuje już w domenach internetowych) i wnieśli o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. na rzecz każdego z powodów kosztów sądowych w części dotyczącej cofniętego powództwa,

W piśmie tym sprecyzowali ostatecznie powództwo, wnosząc o:

w imieniu powoda (...) sp. z o.o.:

1. zobowiązanie pozwanej (...) Sp. z o.o. do złożenia, na jej koszt, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu w niniejszym postępowaniu, oświadczenia o następującej treści: (...) Sp. z o.o. oświadcza, że **dopuszcza się bezprawnego działania względem spółki (...) Sp. z o.o.**

(dawniej (...) sp. z o.o.) z siedzibą w P. poprzez prowadzenie serwisu internetowego w domenie internetowej (...) w domenie internetowej (...) oraz (...) których tematyka dotyczyła tej spółki oraz prowadzonej przez tę spółkę działalności gospodarczej. W konsekwencji swoich bezprawnych działań (...) Sp. z o.o. naruszyła prawem chronione dobra osobiste spółki (...) sp. z o.o. w postaci jej dobrego imienia. (...) Sp. z o.o. przeprasza spółkę (...) sp. z

o.o. za zaistniałą sytuację, oświadcza że zaniechała wskazanych powyżej bezprawnych działań i zobowiązuje się do niepodejmowania takich samych lub podobnych działań naruszających prawem chronione dobra osobiste spółki (...) sp. z o.o. w przyszłości" oraz dwukrotnego opublikowania przedmiotowego oświadczenia w terminie 14 i 28 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie,

a) na stronie 3 dodatku (...) do (...),

b) na stronie 1 dodatku gospodarczego Ekonomia i Rynek do (...),

c) na stronie 3 Dziennika (...),

o wielkości nie mniejszej niż 1/3 strony, wyróżnionego ramką, o wielkości czcionki dwukrotnie większej niż przeciętna czcionka wykorzystywana przez daną gazetę,

2. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz Fundacji(...)

(...)", KRS (...), kwoty w wysokości 10.000,00 złotych tytułem zapłaty na cel społeczny,

3. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) sp. z o.o. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, według norm przepisanych,

w imieniu powoda M. V. wnosili o :

1. zobowiązanie pozwanej (...) Sp. z o.o. do złożenia, na jej koszt, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu w niniejszym postępowaniu, oświadczenia o następującej treści: (...) Sp. z o.o. oświadcza, że dopuściła się bezprawnego działania względem członka zarządu spółki (...) sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) M. V. poprzez prowadzenie serwisu internetowego w domenie internetowej (...) w domenie internetowej (...) oraz (...) których tematyka dotyczyła tej spółki oraz prowadzonej przez tę spółkę działalności gospodarczej oraz wymieniała M. V., jako osobę biorącą udział w nielegalnym procederze. W konsekwencji swoich bezprawnych działań (...) Sp. z o.o. naruszyła prawem chronione dobra osobiste spółki pana M. V., a w szczególności, jego dobre imię, cześć i prywatność. (...) Sp. z o.o. przeprasza pana M. V. za zaistniałą sytuację, oświadcza że zaniechała wskazanych powyżej bezprawnych działań i zobowiązuje się do niepodejmowania takich samych lub podobnych działań naruszających prawem chronione dobra osobiste pana M. V." oraz dwu-krotnego opublikowania przedmiotowego oświadczenia w terminie 14 i 28 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie:

a) na stronie 3 dodatku (...) do (...),

b) na stronie 1 dodatku gospodarczego Ekonomia i Rynek do (...),

c) na stronie 3 Dziennika (...),

o wielkości nie mniejszej niż 1/3 strony, wyróżnionego ramką, o wielkości czcionki dwukrotnie większej niż przeciętna czcionka wykorzystywana przez daną gazetę,

2. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz Fundacji (...), KRS (...), kwoty w wysokości 10.000,00 złotych tytułem zapłaty na cel społeczny,

3. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz M. V. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, według norm przepisanych,

w imieniu powoda P. G. (1) wnosili o :

1. zobowiązanie pozwanej (...) Sp. z o.o. do złożenia, na jej koszt, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu w niniejszym postępowaniu, oświadczenia o następującej treści: (...) Sp. z o.o. oświadcza, że

dopuszcza się bezprawnego działania względem członka zarządu spółki (...) sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) P. G. (1) poprzez prowadzenie serwisu internetowego w domenie internetowej (...). w domenie internetowej (...) oraz (...) których tematyka dotyczyła tej spółki oraz prowadzonej przez tę spółkę działalności gospodarczej oraz wymieniała P. G. (1), jako osobę biorącą udział w nielegalnym procederze. W konsekwencji swoich bezprawnych działań (...) Sp. z o.o. naruszyła prawem chronione dobra osobiste spółki pana P. G. (1), a w szczególności, jego dobre imię, cześć i prywatność. (...) Sp. z o.o. przeprasza pana P. G. (1) za zaistniałą sytuację, oświadcza że zaniechała wskazanych powyżej bezprawnych działań i zobowiązuje się do niepodejmowania takich samych lub podobnych działań naruszających prawem chronione dobra osobiste pana P. G. (1)" oraz dwukrotnego opublikowania przedmiotowego oświadczenia w terminie 14 i 28 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie,

a) na stronie 3 dodatku (...) do (...),

b) na stronie 1 dodatku gospodarczego Ekonomia i Rynek do (...),

c) na stronie 3 Dziennika (...),

o wielkości nie mniejszej niż 1/3 strony, wyróżnionego ramką, o wielkości czcionki dwukrotnie większej niż przeciętna czcionka wykorzystywana przez daną gazetę,

2. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz Fundacji (...), KRS (...), kwoty w wysokości 10.000,00 złotych tytułem zapłaty na cel społeczny,

3. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz P. G. (1) kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, według norm przepisanych,

w imieniu powoda M. K. (1) wnosili o :

1. zobowiązanie pozwanej (...) Sp. z o.o. do złożenia, na jej koszt, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu w niniejszym postępowaniu, oświadczenia o następującej treści: (...) Sp. z o.o. oświadcza, że dopuściła się bezprawnego działania względem członka zarządu spółki (...) sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) M. K. (1) poprzez prowadzenie serwisu internetowego w domenie internetowej (...). w domenie internetowej (...) oraz (...) których tematyka dotyczyła tej spółki oraz prowadzonej przez tę spółkę działalności gospodarczej oraz wymieniała M. K. (1), jako osobę biorącą udział w nielegalnym procederze. W konsekwencji swoich bezprawnych działań (...) Sp. z o.o. naruszyła prawem chronione dobra osobiste spółki pana M. K. (1), a w szczególności, jego dobre imię, cześć i prywatność. (...) Sp. z o.o. przeprasza pana M. K. (1) za zaistniałą sytuację, oświadcza że zaniechała wskazanych powyżej bezprawnych działań i zobowiązuje się do niepodejmowania takich samych lub podobnych działań naruszających prawem chronione dobra osobiste pana M. K. (1)" oraz dwu-krotnego opublikowania przedmiotowego oświadczenia w terminie 14 i 28 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie:

a) na stronie 3 dodatku (...) do (...),

b) na stronie 1 dodatku gospodarczego Ekonomia i Rynek do (...),

c) na stronie 3 Dziennika (...),

o wielkości nie mniejszej niż 1/3 strony, wyróżnionego ramką, o wielkości czcionki dwukrotnie większej niż przeciętna czcionka wykorzystywana przez daną gazetę,

2. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz Fundacji (...), KRS (...), kwoty w wysokości 10.000,00 złotych tytułem zapłaty na cel społeczny,

3. zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz M. K. (1) kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że A. K. (1), założyciel serwisu internetowego prowadzonego w domenie internetowej (...) zbył prawa z tej domeny na rzecz K. K. (2) (która jest członkiem zarządu (...) sp. z o.o.) lub spółki (...).

Powodowie na dzień wniesienia pozwu nie mogli ustalić, kto faktycznie prowadzi działalność polegającą na zamieszczaniu w serwisie internetowym nieprawdziwych informacji dotyczących spółki (...), stąd żądanie swe skierowali do obojga pozwanych.

Powodowie podali, że tematyka serwisu internetowego dotyczy prowadzonej przez spółkę (...) działalności, która była tam przedstawiana w negatywnym świetle. W ich ocenie serwis miał na celu przestrzeganie przed działalnością powodów i odstraszenie potencjalnych klientów; pojawiały się tam informacje sugerujące, że spółka celowo działa niezgodnie z prawem oraz niezgodnie z powszechnie przyjętymi zasadami współżycia społecznego, że jej działalność nakierowana jest na wyłudzenia i oszustwa.

Administrator serwisu namawiał do nieuiszczania na rzecz powodowej spółki wynagrodzenia za pozycjonowanie oraz do inicjowania przeciwko niej postępowań sądowych. Jego działania miały charakter uporczywy, tworzył bowiem kolejne domeny internetowe ((...), (...), (...)).

Powodowie podnieśli, że działania strony pozwanej godzą w ich dobra osobiste – narażają spółkę (...) na utratę renomy i zaufania potrzebnego do wykonywania przez nią działalność gospodarczej, a w odniesieniu do pozostałych powodów – naruszają ich dobre imię, cześć i prawo do prywatności.

W toku procesu pozwana wyraziła zgodę na cofnięcie przez powodów powództwa wobec pozwanej K. K. (2) (k. 705).

W piśmie tym pozwana spółka podniosła, że koszt publikacji przeprosin zgodne z żądaniem pozwu wynosi według jej wycień **231 200 zł**, co jest niewspółmierne do wagi ewentualnych naruszeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (dawniej: (...) sp. z o.o.) prowadzi działalność gospodarczą, obejmującą głównie usługi w zakresie pozycjonowania stron internetowych w wyszukiwarkach internetowych, tj. działania mające na celu wypromowanie strony www. zleceniodawcy poprzez umieszczenie jej na jak najwyższej pozycji na liście w wyszukiwarkach internetowych według zadanych słów kluczowych. Członkami zarządu powodowej spółki są M. V., P. G. (1) i M. K. (1).

W 2010 roku powodowa spółka stworzyła ofertę skierowaną do przedsiębiorców, której istota polegała na tym, że przez pierwsze trzy miesiące trwania umowy usługi były świadczone bezpłatnie i w tym okresie istniała możliwość natychmiastowego rozwiązania umowy, bez okresu wypowiedzenia.

Klienci dowiadawali się o świadczonych przez powódkę usługach głównie od telemarketerów. Nawiązanie współpracy rozpoczynało się od doboru słów kluczowych, co robił najczęściej klient we współpracy z pracownikiem działu sprzedaży. Proponowana treść umowy była wysyłana do klienta mailem bądź faksem (KRS k. 18-2 a.s., k. 370-372 a.s., k. 389 a.s., zeznania A. G.).

W marcu 2010 roku pracownik powódki skontaktował się z firmą (...) z siedzibą w W., z ofertą dotyczącą pozycjonowania strony internetowej (...). Rozmowy były prowadzone pomiędzy telemarketerem, a pracownikiem A. K. (1)- K. K. (2) (zeznania A. K. (1)).

W dniu 30 marca 2010 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., a A. K. (1) została zawarta umowa Nr (...) na pozycjonowanie strony internetowej. Zgodnie z jej postanowieniami w okresie od 1 kwietnia do 30 czerwca 2010 r. umowa mogła zostać rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym przez każdą ze stron (ust. 1); jeżeli strony

umowy nie wypowiedziałyby jej postanowień przed upływem okresu wskazanego w § 2 ust. 2 umowa miała zostać przedłużona na czas nieokreślony z sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia, liczonym od końca miesiąca, w którym wypowiedzenie zostało złożone (ust. 2). W ust. 4 § 7 wskazano, że wypowiedzenie umowy uznaje się pod rygorem nieważności za skutecznie doręczone, jeżeli zostanie sporządzone na piśmie i doręczone drugiej stronie osobiście lub listownie (umowa, k. 390-394 a.s., załącznik 1 - cennik pozycjonowania k. 394-399 a.s.).

Umowy o identycznej treści były zawierane z innymi licznymi klientami powódki. Wielu z klientów bądź nie przeczytało umowy lub przeczytało ją niedokładnie i albo jej nie wypowiadało albo też wypowiadało ją albo już po upływie bezpłatnego okresu trzymiesięcznego lub w sposób niewłaściwy (mailowo bądź telefonicznie), co powodowało kontynuację umowy (na czas nieokreślony), bądź też w ogóle zapomniało o tym, że zawarło umowę i że konieczne jest jej wypowiedzenie, gdyż w przeciwnym wypadku rozpocznie się okres płatny. Niektórzy z klientów (m.in. A. G., M. K. (2)) nie otrzymali od powódki podpisanego przez osoby uprawnione do reprezentowania powoda egzemplarza umowy, co pozwalało im zakładać, że nie są związani z powódką żadną umową. Po upływie trzymiesięcznego okresu bezpłatnego klientom, którzy nie wypowiedzieli umowy lub wypowiedzieli ją niewłaściwie, powódka wystawiała faktury oraz wezwania do zapłaty. Wielokrotnie zdarzyło się, że powódka egzekwowała swoje należności na drodze sądowej (wyroki – k. 432-453 a.s., zeznania A. G.).

A. K. (1) postanowił nie kontynuować realizacji umowy z powódką po okresie bezpłatnym i - na podstawie § 7 pkt 1 umowy nr (...) - wypowiedział zawartą w dniu 30 marca 2010 r. umowę o świadczenie usługi pozycjonowania dla witryny (...). Wypowiedzenie zostało sporządzone na piśmie i nadane w placówce pocztowej w dniu 29 czerwca 2010 r. Wypowiedzenie umowy wpłynęło do siedziby powódki w dniu 1 lipca 2010 r., tj. po upływie trzech miesięcy od dnia zawarcia umowy .

W dniu 1 września 2010 r. powódka wystawiła A. K. (1) fakturę VAT nr (...) za „pozycjonowanie (...)w miesiącu sierpień 2010 r.” na kwotę 829,60 zł brutto, uznając, że istotna jest data w jakiej otrzymała oświadczenie A. K. (1) o wypowiedzeniu umowy. A. K. (1) poinformował powódkę, iż był zainteresowany wyłącznie darmową usługą pozycjonowania, zaś umowa z firmą powódki została wypowiedziana w formie i w terminie określonym w umowie, więc nie ma podstaw do wystawienia faktur VAT.

Powódka poinformowała A. K. (1), iż termin do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy upływał w dniu 30 czerwca 2010 r., a zatem - na mocy postanowień umowy - została ona automatycznie przedłużona na czas nieokreślony z prawem do jej rozwiązania z zachowaniem 6-miesięcznego okresu wypowiedzenia, liczonym od końca miesiąca, w którym zostanie złożone oświadczenie o rozwiązaniu. Oświadczenie takie zostało złożone 1 lipca 2010 r., tym samym umowa ulegnie rozwiązaniu z dniem 31 stycznia 2011 r., a do tego czasu powódka będzie świadczyła na rzecz A. K. (1) usługi będące przedmiotem umowy, jednocześnie oczekując za ich świadczenie zapłaty wynagrodzenia zgodnie z zasadami określonymi w umowie. Dalszym pismem powód poinformował A. K. (1), iż w związku z decyzją Zarządu (...) sp. z o.o. z 1 lutego 2011 r. o interpretowaniu terminu wypowiedzenia umów, dotyczących usługi pozycjonowania (...) i w związku z respektowaniem „daty stempla pocztowego” jako daty skutecznego terminu wypowiedzenia umowy, uznaje jego rezygnację jako otrzymaną przed zakończeniem 3-miesięcznego okresu promocyjnego, a umowę za rozwiązaną w tym właśnie dniu i proponuje skorygowanie wszystkich naliczonych opłat do kwoty 0 zł.

A. K. (1) po zaistniałej sytuacji, tj. nieporozumieniach z powódką odnośnie sposobu i terminu wypowiedzenia umowy, **zaczął przeglądać wypowiedzi na temat powódki na forach internetowych i odnalazł byłych bądź obecnych klientów powódki**, niezadowolonych z jej usług – głównie takich którzy, z różnych przyczyn, nie wypowiedzieli umowy przed zakończeniem trzymiesięcznego okresu bezpłatnego. A. K. (1) skontaktował się z kilkunastoma przedsiębiorcami, z którymi prowadził rozmowy na temat firmy powódki.

W wyniku tych kontaktów, powstał projekt, którego jednym z głównych pomysłodawców był A. K. (1), aby opisać doświadczenia przedsiębiorców, sposób funkcjonowania działalności powódki oraz zastrzeżenia, które mieli pod jej adresem (zeznania A. K. (1)).

W grudniu 2010 roku, na serwerze należącym do A. K. (1), został założony serwis informacyjny pod domeną (...), opublikowany pod koniec stycznia 2011 roku. Serwis zawierał informacje o spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (dawniej: (...)).

Na stronie internetowej widniały m.in. zakładki: „(...)” (podstrona „(...)”), (...) (podstrony: „(...)” - 4 strony, Opinie innych”), (...) (3 linki do podstron „(...)”, (...), „(...)”), (...) (linki do podstron (...), (...), „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)” w Ł., „(...) P.”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”), (...), (...).

W styczniu 2011 roku strona internetowa (...) zawierała m.in. następujące sformułowania:

- „Grupa młodych osób w wieku około 25 lat, do której należą: P. G. (1), M. K. (1), (...), M. V., jako (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. prowadzi działalność polegającą na oferowaniu tzw. „darmowego pozycjonowania.”,
- „Działalność (...) od pierwszego kontaktu z potencjalnym klientem jest w zamyśle wyłudzeniem.”,
- „Wychodząc od propozycji darmowej usługi, klient podstępem doprowadzany jest do sytuacji prawnej, w której pozornie lub faktycznie jest związany z firmą (...) umową o wartości zwykle od kilku do kilkunastu tysięcy złotych.”,
- „Portal (...) ma być gwarancją na to, że informacje o praktykach firmy (...) będą stale dostępne dla potencjalnych zainteresowanych.”,
- „Portal (...) ma być (...) przestrożą dla innych, którzy mają takie lub podobne pomysły na wyłudzenie.”,
- „(...) - (...) W części „Schemat działania” opisany jest dokładnie sposób postępowania (...) prowadzący do zawarcia umowy o tzw. darmowe pozycjonowanie”,
- „Firmy, które (...) Sp. z o.o. próbuje oszukać (...)”,
- „Działania (...) od pierwszego kontaktu z klientem polegają na celowym i świadomym wprowadzaniu w błąd celem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia własnym majątkiem.”,
- „Działalność ta jest prowadzona od dłuższego czasu według tego samego schematu, na szeroką skalę (...)”.
- „Istota wyłudzenia polega na celowym wprowadzaniu w błąd i nie ma znaczenia, że błędnego działania można było uniknąć.”,
- „Istota działania firmy (...) Sp. z o.o. polega na tym, żeby podstępem i poprzez wielokrotne wprowadzenie w błąd doprowadzić do sytuacji gdy klient nie wypowie „bezpłatnej umowy” w sposób skuteczny.”,
- „Umowa jest tak skonstruowana, iż gwarantuje firmie (...) zysk bez konieczności wykonywania usługi pozycjonowania.”,
- „Telemarketer doprowadza do wskazania znacznie większej niż wynikająca z potrzeb firmy liczby „wyrażeń kluczowych”.”,
- „Schemat działania. Podpisana umowa rodzi całkiem odmienne konsekwencje prawne, niż te, które są przedstawiane przez telemarketera.”,
- „W przypadku niektórych firm (...) manipulowało terminami odbioru listów poleconych celowo opóźniając ich odbiór lub w oficjalnej korespondencji podając nieprawdziwe daty odbioru.”,
- „Jeśli na mocy umowy zaczyna obowiązywać okres płatny - umowa gwarantuje (...) zysk nawet jeśli nie podejmie ono żadnych działań (wyrażenia kluczowe w wielu przypadkach już znajdowały się w wyszukiwarkach na premiowanych pozycjach przed podjęciem działań pozycjonowania.”,

- „Schemat działania. Reasumując, działania podejmowane przez (...) Sp. z o.o. mają na celu stworzenie i wykorzystanie sytuacji, w której (...) Klient nie będzie w stanie wypowiedzieć umowy z przyczyn losowych (choroba, wypadek, itd.). Klient wypowie umowę w terminie, ale w ostatnich dniach obowiązywania okresu bezpłatnego. Daje to (...) możliwość manipulowania terminem odbioru wypowiedzenia wykorzystując niezbyt precyzyjny zapis określania daty wypowiedzenia.”,

- (...) Sp. z o.o. stosuje także inne metody manipulacji (...) – Wywieranie nacisków poprzez firmę windykacyjną (...)
– Witryna firmowa sugerująca, iż firma jest profesjonalną firmą, w dodatku międzynarodową. W istocie firma należy do trzech 27 latków, można przypuszczać, iż nie prowadzi prawnie żadnej realnej biznesowej działalności związanej z pozycjonowaniem oraz nie stoi za nią żadne zaplecze techniczne. Usługa pozycjonowania nie musi być wykonywana, gdyż umowa gwarantuje zysk bez wykonywania jakiegokolwiek usługi.”,

- ”Jeśli ktoś włamuje się do naszego mieszkania, to nie negocjujemy z nim warunków zwrotu skradzionych przedmiotów. Na podobnej zasadzie nie należy tolerować prób wyłudzenia (...) Sp. z o.o. i tego rodzaju nieuczciwych praktyk biznesowych.”,

- „Większość z nas nie toleruje nieuczciwości i nieetycznych zachowań i tego samego oczekuje od swoich kontrahentów. Każdy przypadek działań niezgodnych z etyką rynkową i zasadami uczciwej konkurencji stanowi podstawę do zakończenia współpracy. Firma (...) jest najlepszym tego przykładem wobec czego nie należy podejmować z nią żadnych dyskusji (...).”,

- „Schemat działania grupy funkcjonującej pod firmą (...), oferującej tzw. „bezpłatne pozycjonowanie” (...).”,

- „Dalsze działania (...) wobec klienta polegają na stosowaniu manipulacji mającej doprowadzić do podpisania ugody lub regulowania należności.”,

- „(...) działalność ta kwalifikuje się jako czyn określony w art. 286 § 1”,

- „W procederze wprowadzania w błąd zaangażowani byli także pracownicy najemni (...) (...) Jesteśmy przekonani, iż osoby te były instruowane jak wprowadzać w błąd klientów (...)” (k. 101-113 a.s.).

Serwis internetowy (...) pojawiał się wśród pierwszych wyników, które wyświetlały wyszukiwarki internetowe po wpisaniu określenia „(...)” (k. 25-31 a.s.).

Serwis odwiedzały osoby, które uważały, że zostały oszukane (k. 341-369 a.s.). Na portalu wypowiadały się osoby, które nie były zadowolone z usług (...) (np. uważały, że powodowa spółka źle formułowała frazy kluczowe), które uważały że spółka działa nieuczciwie. Osoby te opiniowały działalność (...) i wymieniały się informacjami (zeznania A. G., K. M., D. K.). Nikt bez zgody administratora nie mógł zamieścić na portalu wpisów o dowolnej treści (zeznania A. K. (1)).

Nie wszyscy klienci powodowej spółki byli niezadowoleni z jej usług. Pozycja biznesowa niektórych z nich na początku się poprawiła - kiedy pozycjonowanie było na pierwszych stronach (zeznania R. T.).

W dniu 10 stycznia 2011 r. pomiędzy A. K. (1), a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowaną przez członka zarządu – K. K. (2) została zawarta umowa hostingu portalu (...). Zgodnie z umową A. K. (1) zobowiązał się skonfigurować, udostępnić oraz prowadzić usługę hostingu portalu (...), dostępnego w Internecie pod adresem (...) lub (...). **W umowie ustalono, że spółka (...) staje się właścicielem portalu (...) i ponosi wyłączną odpowiedzialność za jego zawartość i administrację (zeznania A. K. (1), umowa znajdująca się w aktach II C 489/12 na karcie 219).** Członkami zarządu (...) są K. K. (2) i A. K. (1). Każdy członek zarządu spółki może ją reprezentować samodzielnie.

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wskazana została jako organizacja będąca abonentem spornych domen (akt notarialny Rep. A Nr (...) - protokół otwarcia strony internetowej (...)- k. 21-24 a.s., k. 213 a.s.).

Działalność powódki była opisywana negatywnie również w innych mediach i na forach internetowych (k. 339-340 a.s., k. 54-72 a.s.). W dniu 16 stycznia 2012 r. (...) Firma Sp. z o.o. z siedzibą we W. wykluczyła (...) sp. z o.o. z programu (...) (do którego (...) przystąpiło w lutym 2010 roku) – na podstawie licznych zgłoszeń dokonywanych przez osoby podające się za poszkodowanych przez (...) sp. z o.o., w tym na skutek zgłoszenia dokonanego przez A. K. (1). Zarówno wpisanie jak i wykreślenie firmy z programu odbywa się w zasadzie wyłącznie na podstawie oświadczeń zainteresowanej firmy i osób pozostających z nią w sporze (k. 52 a.s., k. 480-488 a.s.).

W listopadzie 2011 roku zespół pracowników Uniwersytetu (...) w P. - na podstawie umowy zlecenia zawartej z powódką - zrealizował badania, obejmujące m.in. pomiar poziomu satysfakcji klientów powódki (będących nimi w chwili badania). Badania były zrealizowane w oparciu o standardowy kwestionariusz wywiadu w dniach 20 - 30 listopada 2011 r., metodą wywiadu telefonicznego wspomaganego komputerowo (metoda CATI). Listę klientów do badania wskazała powódka. Wyniki badań wskazały, iż klienci powódki wysoko oceniają jakość świadczonych usług. Satysfakcja z jakości usług rosła wraz z długością okresu współpracy. Ponad 80% badanych klientów wskazało, że świadczona przez powódkę usługa pozycjonowania strony jest godna polecenia, zaś 90% menadżerów firm korzystających z pozycjonowania uważa, że poprawia ona ich konkurencyjność i rozpoznawalność na rynku (k. 493-494 a.s.). Badania jakości usług miały pozwolić na określenie dziedziny niezadowolenia. Wyniki badań wskazały, iż klienci powódki są zadowoleni z jakości świadczonych usług, a wynikało to z doboru badanych klientów, których dane były wskazane przez samą spółkę (...) (zeznania św. M. K. (2)).

W dniu 12 grudnia 2011 r. odbyło się badanie jakościowe zrealizowane przez (...), oceniające zrozumienie warunków współpracy oraz przejrzystość dokumentów. Zgodnie z badaniem: język sformułowania umowy proponowanej przez powódkę uznany został przez część respondentów jako przystępny, niezawierający nadmiernie skomplikowanych terminów. Mimo wątpliwości, które pojawiły się w trakcie zapoznawania się ze szczegółowymi warunkami umowy, większość badanych poprawnie odczytało główne założenia współpracy, w tym: 3-miesięczny okres bezpłatnego świadczenia usług na pozycjonowanie, możliwość natychmiastowego rozwiązania umowy w tym czasie oraz konieczność ponoszenia opłat po upływie 3 miesięcy. Przejrzystość graficzna umowy była oceniana pozytywnie przez większość respondentów (raport z badania, k. 663-665 a.s.). Z dniem 2 stycznia 2012 r. powódka została przyjęta do grona członków Związku (...) (k. 662 a.s.).

W dniu 17 stycznia 2012 r. powódka otrzymała certyfikat (...) Sp. z o.o. ISO 9001:2008, nr rej. (...) o zakresie ważności: pozycjonowania stron internetowych, ważny do dnia 16 stycznia 2015 r (certyfikat - k. 660 a.s.).

Postanowieniem z 9 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XII Cywilny, sygn. akt XII C 918/13 w trybie zabezpieczenia: nakazał K. K. (2)i (...)Sp. z o.o. uniemożliwienie osobom trzecim dostępu do serwisu internetowego, prowadzonego w domenie internetowej (...), poprzez zablokowanie dostępu do tego serwisu przy czym w domenie internetowej (...) nie zostaną zamieszczone serwisy internetowe, lub strony internetowe zawierające inne podobne treści, a także linki przekierowania lub podobne odesłania do serwisów lub stron prowadzonych przez osoby trzecie, których tematyka dotyczyłaby powoda, M. V., P. G. (2), M. K. (1), lub prowadzonej przez nich działalności gospodarczej i zakazał K. K. (2)i (...) Sp. z o.o. przenoszenia praw do domeny (...)i rejestracji tej domeny (postanowienie – k. 41-42 a.s.).

Po uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia z 9 maja 2012 r. tożsama treść serwisu pojawiła się w domenie internetowej (...) (akt notarialny – k. 124-130 a.s.).

Postanowieniem z 24 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XII Cywilny, sygn. akt XII C 918/12, w trybie zabezpieczenia: nakazał (...) Sp. z o.o. uniemożliwienie osobom trzecim dostępu do serwisu internetowego, prowadzonego w domenie (...), poprzez zablokowanie dostępu do tego serwisu i zastrzegł, że w domenie internetowej

(...) nie zostaną zamieszczone serwisy internetowe lub strony internetowe zawierające inne podobne treści, a także linki przekierowania lub podobne odesłania do serwisów, lub stron prowadzonych przez osoby trzecie, których tematyka dotyczyłaby powoda, M. V., P. G. (2), M. K. (1) lub prowadzonej przez nich działalności gospodarczej i zakazał (...) Sp. z o.o. zbywania domeny (...) i rejestracji tej domeny oraz praw z umowy o rejestrację domeny (postanowienie k. 153-158 a.s.). Po uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia z 24 lipca 2012 r. tożsama treść serwisu pojawiła się w domenie internetowej (...) (238-241, akt notarialny – k. 641-647 a.s.).

Tożsama treść serwisu pojawiła się także w domenie internetowej (...) (akt notarialny – k. 648-654 a.s.).

W okresie od 1 stycznia 2010 r. do 30 września 2013 r. liczba spraw z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. w Sądzie Rejonowym P.- (...) w P. X Wydziale Gospodarczym wynosiła 893 sztuk (k. 490 a.s.).

Obecnie powódka nadal prowadzi działalność gospodarczą w zakresie pozycjonowania stron internetowych, poszerzając systematycznie bazę klientów. Z uwagi na zaistniałą sytuację zmieniła nazwę z (...) na (...) sp. z o.o. (KRS – k. 669-676).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o załączone do akt liczne dokumenty, ponadto na podstawie zeznań świadków A. G. – k. 467-471, K. M. – k. 499-501, R. T. – k. 501-503, D. K. – k. 533-534, M. K. (2) – k. 568-571, oraz zeznań stron K. K. (2) – k. 686-689 i A. K. (1) – k. 689-693 w zakresie opisanym powyżej.

W toku sprawy pozwany wnosił o powołanie biegłego z zakresu psychologii biznesu celem wypowiedzenia się czy treść umowy oraz opisany mechanizm działania powódki mogły wprowadzić w błąd przeciętnego przedsiębiorcę co do rzeczywistego celu umowy, warunków jej rozwiązania, a przede wszystkim czy wyraźnie oddzielają elementy marketingowy umowy (darmowe pozycjonowanie) od zasadniczej treści zobowiązania. Sąd oddalił ten wniosek dowodowy, jak również pozostałe wnioski dowodowe zgłoszone przez strony (k. 677) bowiem zgromadzone w aktach dowody, zwłaszcza osobowe, były wystarczające do ustalenia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu pozwanej odnośnie braku legitymacji biernej po stronie spółki (...) sp. z o.o. w niniejszej sprawie. Pozwana podnosiła, że powodowie nie wykazali, że pozwana spółka jest właścicielem spornych domen i w konsekwencji ponosi odpowiedzialność za ich administrowanie. W ocenie Sądu spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. jest odpowiedzialna za prowadzenie serwisu internetowego w domenach: (...), (...) oraz (...) oraz treści umieszczane na tych portalach. Pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wskazana została jako organizacja będąca abonentem spornych domen (akt notarialny Rep. A Nr (...) - protokół otwarcia strony internetowej (...)- k. 21-24 a.s., k. 213 a.s.).

Bezspornym jest, iż głównym pomysłodawcą powstania portalu (...) **był A. K. (1)** i to on założył wskazaną stronę internetową. Początkowo był zatem właścicielem tej domeny i odpowiadał za jej administrowanie.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika jednak, że w dniu 10 stycznia 2011 r. pomiędzy A. K. (1), a (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowaną przez członka zarządu – K. K. (2) została zawarta umowa hostingu portalu (...). Zgodnie z umową A. K. (1) zobowiązał się skonfigurować, udostępnić oraz prowadzić usługę hostingu portalu (...), dostępnego w Internecie pod adresem (...) lub (...). W umowie ustalono, że spółka (...) staje się właścicielem portalu (...) i ponosi wyłączną odpowiedzialność za jego zawartość i administrację. W konsekwencji sporne domeny internetowe zostały zarejestrowane na pozwaną spółkę - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. została wskazana jako organizacja będąca abonentem serwisów.

Wskazać w tym miejscu należy, iż informacje o działalności powódki były zamieszczane w serwisie (...) zarówno przed zbyciem przez A. K. (1) domeny na rzecz (...) jak również po zbyciu tej domeny, a tożsama treść była następnie umieszczana na wszystkich kolejno powstających domenach.

Sąd ustalił, że administratorem spornych domen był przedstawiciel pozwanej spółki (...). Spółka była autorem zawartych w tym serwisie treści. Portal tworzyły także wypowiedzi osób, które czuły się pokrzywdzone działaniem powodowej spółki. Pozwana miała jednak zasadniczy wpływ na pojawiające się na portalu treści. Osoby odwiedzające stronę nie mogły zamieszczać na nim wpisów o dowolnej treści. Pozwana zamieszczając informację pochodzącą od innych osób na swoich portalach odpowiadała za zawartą w nich treść.

Reasumując, pozwana spółka niewątpliwie posiada legitymację bierną w niniejszej sprawie.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest naruszenie przez pozwaną dóbr osobistych powodów (powodowej spółki jak również jej członków zarządu) w związku ze sformułowaniami, które znalazły się na stronie internetowej w domenach (...) oraz pod kolejnymi adresami: (...) oraz (...).

Zgodnie z art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Katalog ten nie ma przy tym charakteru zamkniętego. W myśl art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Zgodnie z art. 43 k.c. przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych stosuje się odpowiednio do ochrony dóbr osobistych osób prawnych. Zgodnie zaś z treścią art. 448 k.c. w razie naruszenia dobra osobistego Sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

W sprawie o ochronę dóbr osobistych zadaniem Sądu jest ustalenie czy i jakie dobro osobiste zostało naruszone, a w przypadku pozytywnego ustalenia dokonanie oceny czy naruszenie takie ma charakter bezprawny. Dowód w takiej sprawie, że dobro zostało w ogóle naruszone „ciąży na osobie poszukującej ochrony prawnej na podstawie art. 24 k.c., natomiast na tym, kto podjął działanie zagrażające dobru osobistemu innej osoby lub naruszające to dobro, spoczywa ciężar dowodu, że nie było ono bezprawne (wyrok Sądu Najwyższego z 17 czerwca 2004 r., V CK 609/03).

Przechodząc na grunt rozstrzyganej sprawy należy podnieść, że powodowie w przedmiotowej sprawie wskazują na naruszenie ich dóbr osobistych w postaci dobrego imienia i renomy – odnośnie powodowej spółki oraz dobrego imienia, czci i prywatności odnośnie jej członków zarządu.

Prawo gwarantuje osobom prawnym ochronę przed formułowaniem pod ich adresem ocen, które mogą je narażać na utratę dobrego imienia. Przyjmuje się, że dobre imię osoby prawnej to dobre mniemanie innych osób o danym podmiocie prawa, w szczególności z uwagi na prowadzoną przez niego działalność. Szczególne znaczenie ma renoma osoby prawnej – przedsiębiorcy, bowiem wpływa na klientelę przedsiębiorcy, a przez to na korzyści jakie uzyskuje (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 22 października 1991 r., I ACr 400/90). Naruszenie dobrego imienia (renomy, dobrej sławy) osoby prawnej polega na nieuzasadnionym przypisywaniu jej niewłaściwego postępowania w prowadzonej przez nią działalności, skutkującego utratą zaufania potrzebnego do prawidłowego jej funkcjonowania, zgodnie z zakresem jej zadań. Dobre imię osoby prawnej naruszają wypowiedzi, które obiektywnie oceniając, przypisują jej niewłaściwe postępowanie mogące spowodować utratę do niej zaufania potrzebnego do prawidłowego funkcjonowania w zakresie swych zadań. Naruszenie dobrego imienia czy renomy firmy może polegać bądź na

rozpowszechnianiu zarzutów określonej treści, bądź na ujemnej ocenie jej działalności (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 9 czerwca 2005 r., III CK 622/04, niepublikowany, tak też Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 21 maja 2010 r. I ACa 430/10, niepublikowany).

W doktrynie i w orzecznictwie podkreśla się powszechnie, że „ocena, czy nastąpiło naruszenie dobra osobistego, nie może być dokonana według miary indywidualnej wrażliwości osoby, która czuje się dotknięta zachowaniem innej osoby” (wyrok Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2002 r., sygn. akt II CKN 953/10, wyrok z 11 marca 1997 r., sygn. akt III CKN 33/97), lecz musi mieć charakter obiektywny. Zatem przy ocenie czy nastąpiło naruszenie dobra osobistego należy odnieść się do poglądów panujących w społeczeństwie i posługiwać się w tym celu wzorcem „przeciętnego obywatela”, nie zaś odwoływać się do jednostkowych ocen i odczuć.

Powodowie upatrywali naruszenia ich dóbr osobistych w zamieszczeniu na serwisie internetowym w domenie (...) sformułowań, wskazanych w piśmie procesowym z 12 listopada 2015 r. (k. 602-603). Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wymieniona domeny internetowa faktycznie zawierała wskazane przez powodów treści. Podkreślenia wymaga, że przedmiotowa strona internetowa nie przestała istnieć z inicjatywy pozwanej tylko na skutek postanowienia Sądu w przedmiocie zabezpieczenia, a jej cała treść była przenoszona pod kolejne adresy: (...) oraz (...).

W ocenie Sądu wskazany serwis internetowy zawiera sformułowania, które nasuwają odbiorcy skojarzenie, że powodowa spółka jest nastawiona wyłącznie na oszukiwanie klientów i wyłudzenie od nich pieniędzy. Treść serwisu sugerowała, że działalność powódki jest nieuczciwa i szkodzi klientom. Już samo to, że słowo wyłudzenie pojawia się w nazwie domeny, zaraz po firmie powódki, wpływa na negatywny odbiór zawartych w serwisie informacji.

Pozwana podnosiła, że nie była autorem zawartych w tym serwisie treści a portal tworzyły wypowiedzi osób, które czuły się pokrzywdzone działaniem powodowej spółki. Trzeba mieć jednak na uwadze, że pozwana miała zasadniczy wpływ na pojawiające się na portalu treści. Osoby odwiedzające stronę nie mogły bez jej zgody zamieszczać wpisów o dowolnej treści.

Nie można wykluczyć, że w niektórych przypadkach powódka postępowała nagannie, jednak nie uprawnia to do prowadzenia serwisu przedstawiającego powódkę jako organizację przestępczą mającą na celu oszukiwanie klientów. Trzeba mieć na uwadze, że obok niezadowolonych klientów byli także klienci zadowoleni ze świadczonych przez powódkę usług, którzy widzieli efekty działalności spółki (...).

Podkreślenia wymaga, że nawet jeżeli w przypadku niektórych przedsiębiorców powódka wykonywała umowę w sposób niewłaściwy, np. nieprofesjonalnie dobierając wszystkie lub niektóre ze słów kluczowych, to kwestia ta mogła być przedmiotem sporu cywilnego, w którym zostałyby ustalone czy powódka wywiązała się z zaciągniętego przez siebie zobowiązania i ewentualnie w jakim zakresie.

Strona pozwana nie wykazała przy tym, że zawarte na tej stronie informacje o spółce są prawdziwe.

Powódka proponowała klientom trzymiesięczny darmowy okres świadczenia usług w zakresie pozycjonowania, a zatem dawała im możliwość rozważenia, czy są zainteresowani świadczeniem przez powódkę takiej usługi, czy też rezygnują. Działania powódki były w tym zakresie uczciwe. Umowa proponowana przez powódkę była sformułowana w sposób zrozumiały i czytelny. Z umowy jasno wynikał obowiązek jej wypowiedzenia przed upływem 3-miesięcznego terminu oraz przekształcenie się umowy po jego upływie (w przypadku braku wypowiedzenia) w umowę płatną. W umowie wskazano także właściwą formę jej wypowiedzenia. Projekt umowy każdy z kontrahentów powódki otrzymywał mailem lub faksem, miał zatem dużo czasu na przeczytanie umowy. Wskazać w tym miejscu należy, iż oferta powódki była skierowana nie do konsumentów tylko do przedsiębiorców, którzy na co dzień mają do czynienia z zawieraniem umów i wymaga się od nich wyższej wiedzy i staranności w stosunkach cywilnoprawnych niż od innych osób.

Ponadto wskazać należy, iż powódka przyjęła ostatecznie interpretację korzystną dla kontrahentów i wycofała się z roszczeń w stosunku do osób, które wysłały list przed upływem trzech miesięcy, który dotarł do niej po upływie tego terminu.

Nie należy pominąć także tego, że powódka większość sporów cywilnych wygrała.

Reasumując strona pozwana nie wykazała zatem, że zawarte na tej stronie informacje o powodowej spółce są prawdziwe. Rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji lub formułowanie ocen, które nie mieszczą się w granicach dopuszczalnej krytyki, czyli takiej która nie znajduje podstawy w faktach, stanowi naruszenie dobrego imienia osoby prawnej.

W ocenie Sądu serwis (...) i kolejne domeny zawierały sugestie, że powodowa spółka została utworzona wyłącznie w celu wyłudzenia pieniędzy od kontrahentów. W konsekwencji treść zawartą na stronach (...) oraz (...) i (...) należy w ocenie Sądu uznać za godzącą w dobre imię i renomę powódki spółki (...), a także godzącą w dobre imię, cześć i prawo do prywatności członków zarządu spółki, którzy są narażeni na podobne wątpliwości ze strony przyszłych kontrahentów.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż w niniejszej sprawie niewątpliwie doszło do naruszenia przez pozwaną dóbr osobistych powodów.

Przedmiotem ustalenia i oceny Sądu było następnie to, czy działalność pozwanej, polegające na administrowaniu serwisu internetowego w domenach (...) oraz (...) i (...), zawierającego niepochlebne treści na temat strony powodowej było bezprawne.

Ochrona dobra osobistego przewidziana w przepisach prawa cywilnego przysługuje bowiem w razie bezprawnego naruszenia dobra osobistego. Z art. 24 § 1 k.c. wynika domniemanie bezprawności, co oznacza, że jeżeli sprawca naruszenia udowodni jedną z okoliczności wyłączających bezprawność, żądanie nie zostanie uznane za podlegające ochronie. Bezprawność działania pozwanego wyłącza w szczególności: działanie w ramach porządku prawnego, tj. postępowanie dozwolone przez obowiązujące przepisy oraz wykonywanie prawa podmiotowego, zgoda uprawnionego na takie działanie, sprzeczność żądania ochrony z zasadami współżycia społecznego, działanie w ramach porządku prawnego, działanie w obronie uzasadnionego interesu społecznego, obrona konieczna, czy też stan wyższej konieczności. Bezprawność wyłącza prawdziwość postawionego zarzutu, o ile dotyczył faktów. Dla oceny czy mamy do czynienia z bezprawnym naruszeniem dobra osobistego istotne jest ponadto rozróżnienie czy kwestionowane wypowiedzi są twierdzeniami o faktach czy też są to oceny, opinie, sądy.

Pozwana konsekwentnie twierdziła, że jej działanie nie było bezprawne, gdyż podane na stronie informacje są prawdziwe, a ponadto że działała w ramach konstytucyjnie zagwarantowanej swobody wypowiedzi, a także w celu ochrony uzasadnionego interesu publicznego.

Wskazać należy, iż swoboda wypowiedzi nie jest prawem absolutnym, doznaje ona ograniczenia w związku z ochroną wolności i praw innych osób jeżeli wystąpią one z żądaniem takiej ochrony. Zdaniem Sądu nie można uznać, że pozwana działała w ramach gwarantowanej wolności wypowiedzi. W niniejszej sprawie informacje zawarte w serwisie pozwanej były w znacznej części nieprawdziwe, o czym była mowa wyżej. Sugerowanie, że spółka ma na celu wyłącznie wyłudzenie pieniędzy, nie stanowi opinii, a jest twierdzeniem o faktach, zatem to kryterium prawdziwości będzie podstawą oceny czy nastąpiło wyłączenie bezprawności.

Nie można również uznać, aby pozwana działała w obronie społecznie uzasadnionego interesu. Większość osób „pokrzywdzonych”, wypowiadających się na portalu, albo nie przeczytała umowy, albo nie zastosowała się do obowiązku jej pisemnego rozwiązania przed upływem trzymiesięcznego okresu bezpłatnego. Wskazać należy, iż kwestia rzetelności świadczonych przez powódkę usług w zakresie pozycjonowania mogła być przedmiotem sporu cywilnego, a nie powinna być roztrząsana na taką skalę na portalu administrowanym przez pozwaną.

Należy mieć też na uwadze, że rozpowszechnianie negatywnych informacji, sugerujących nieuczciwą działalność powódki miało miejsce w Internecie. Wiele osób szukających informacji o powódce trafiło na stronę pozwanej i wyrabiało sobie zdanie o działalności (...) sp. z o.o. Osoby te mogły uznać zawieranie z powódką jakiegokolwiek umowy za zbyt ryzykowane. Działania pozwanej miały niewątpliwie wpływ na prowadzoną przez powódkę działalność gospodarczą (stąd chociażby zmiana nazwy). Sformułowane na przedmiotowej stronie zarzuty pod adresem powódki godzą zdaniem Sądu w jego funkcjonowanie przedsiębiorcy w obrocie, podważając zaufanie kontrahentów do spółki.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt 1 wyroku nakazał pozwanej (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. opublikowanie na jej koszt, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku oświadczenia o następującej treści: (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. oświadcza, że dopuściła się bezprawnego działania względem spółki (...) sp. z o. o. (dawniej: (...) sp. z o. o.) z siedzibą w P. oraz członków zarządu tej spółki - M. V., P. G. (1) i M. K. (1) poprzez prowadzenie serwisu internetowego w domenie internetowej (...)w domenie internetowej (...)oraz (...), których tematyka dotyczyła spółki oraz prowadzonej przez tę spółkę działalności gospodarczej oraz wymieniała w/ w członków zarządu tej spółki jako osoby biorące udział w nielegalnym procederze.

W konsekwencji swoich bezprawnych działań (...) sp. z o. o. naruszyła prawem chronione dobra osobiste spółki (...) sp. z o. o. w postaci jej dobrego imienia oraz dobrego imienia, czci i prywatności w/w członków zarządu spółki.

(...) sp. z o. o. przeprosza spółkę (...) sp. z o. o. i członków zarządu spółki - M. V., P. G. (1) i M. K. (1) za zaistniałą sytuację i oświadcza, że zaniechała wskazanych powyżej bezprawnych działań i zobowiązuje się do niepodejmowania takich samych lub podobnych działań naruszających prawem chronione dobra osobiste spółki (...) sp. z o. o. i jej w/ w członków zarządu w przyszłości”.

Sąd zobowiązał pozwaną spółkę do opublikowania w/w oświadczenia w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku na 3 stronie dodatku (...) (...), na 1 stronie dodatku Ekonomia i Rynek do (...) i na 3 stronie Dziennika (...)- w ramce, czcionką o wielkości przeciętnej wykorzystywanej przez w/w gazetę.

Z tych przyczyn w pozostałym powództwo w zakresie roszczeń niemajątkowych podlegało oddaleniu jako niezasadne.

W tym miejscu trzeba zaznaczyć, że Sąd orzekający nie jest związany ściśle treścią oświadczenia wskazaną przez powodów. Może więc w tę treść ingerować, a w tym zwłaszcza poprzez ograniczenie jej zakresu lub uściślenie poszczególnych sformułowań (wyrok SN z 11 stycznia 2007 r., II CSK 392/06, tak samo wyrok SA w Warszawie z 1 lutego 2012 r., I ACa 614/11, niepubl.).

Wprowadzone przez tut. Sąd zmiany w żaden sposób nie wpłynęły na sens oświadczenia do którego złożenia Sąd zobowiązał pozwaną spółkę (...).

W ocenie Sądu żądanie powodów by opublikować oświadczenia oddzielnie dla każdego z powodów: powodowej spółki jak i każdego z członków jej zarządu, nie było uzasadnione. Po pierwsze, koszt opublikowania oświadczeń zgodnie z żądaniem powodów, mając na uwadze cenniki w poszczególnych gazetach, byłyby niewspółmierny pod skali naruszenia dóbr osobistych powodów.

W ocenie Sądu umieszczenie w oświadczeniu łącznie spółki wraz z kojarzonymi z nią członkami zarządu nadaje oświadczeniu właściwy sens. Taki sposób złożenia kompleksowego oświadczenia wystarczająco zaspokoi także roszczenia wszystkich powodów. Tak sformułowane oświadczenie wskazuje także na fakt powiązania powodów - osób fizycznych ze spółka (...), której działalności gospodarczej dotyczy pozew. Oderwanie w treści oświadczenia nazwisk członków zarządu tej od samej spółki mogłoby zostać nieodpowiednio zrozumiałe przez czytelnika, byłoby bowiem mało czytelne. Ponadto koszty ogłoszeń (od około 100.000 zł- 230.000 zł) byłyby w rzeczywistości bliższe dla pozwanego i doprowadziłyby do niewykonania zobowiązania Sądu, a przez to wyrok stałby się niewykonalny jedynie z przyczyn ekonomicznych.

Za nieuzasadnione Sąd uznał także opublikowanie przedmiotowego oświadczenia dwukrotnie, a ponadto czcionką wielkości dwukrotnie większej niż przeciętna czcionka wykorzystywana przez daną gazetę. Zdaniem Sądu złożenie oświadczenia jednokrotnie a także czcionką o wielkości przeciętnie wykorzystywanej przez wskazane gazety będzie proporcjonalne do stopnia naruszeń.

Sąd w pkt 2 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz Fundacji (...) kwotę 1 000 zł. Sąd uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy kwota 1000 zł będzie kwotą odpowiednią, biorąc pod uwagę skalę naruszenia dóbr osobistych powodów oraz zawinione działanie pozwanej spółki.

W pozostałym zakresie powództwo co do roszczenia majątkowego podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Wobec cofnięcia przez powodów pozwu w zakresie wskazanym każdorazowo w pkt. I pozwu, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył w tym zakresie postępowanie w sprawie (pkt 4 wyroku). Także wobec cofnięcia przez powodów pozwu w stosunku do pozwanej K. K. (2) Sąd w takim zakresie postępowanie umorzył (pkt 5 wyroku). Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności, wymienionych w art. 203 § 4 k.p.c., uzasadniających uznanie cofnięcia powództwa w tym zakresie za niedopuszczalne.

Ponadto Sąd, uwzględniając to, że pełnomocnik pozwanej K. K. (2) dokonał w toku procesu określonych czynności procesowych, zasądził od każdego z powodów na rzecz pozwanej K. K. (2) kwotę po 1 560 zł obejmującą zwrot kosztów zastępstwa procesowego. Na kwotę tą składa się kwota 360 zł w zakresie roszczeń niemajątkowych (§ 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz kwota 1 200 zł w zakresie roszczeń majątkowych – (§ 6 pkt 4 ww. rozporządzenia).

O pozostałych kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Wskazać należy, iż spółka (...) wygrała w zakresie roszczenia majątkowego [powodowie żądali zasądzenia od pozwanej kwot po 10 000 zł na rzecz fundacji (...) (łącznie 40 000 zł), tymczasem Sąd zasądził kwotę 1 000 zł] i dlatego też Sąd zasądził od powodów na rzecz pozwanej (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. kwotę po 1200 złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu (pkt 7 wyroku).

W pkt 8 wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę po 1 813 złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tą składają się: opłata sądowa od roszczeń majątkowych – 600 zł, opłata sądowa od roszczeń majątkowych – 180 zł, ponadto koszty zastępstwa procesowego: w zakresie roszczeń niemajątkowych – 360 zł, w zakresie roszczeń majątkowych – 180 zł (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz kwota 493 z tytułu zwrotu kosztów dojazdu powódki (obliczona zgodnie z procentowym zakresem uwzględnionego roszczenia – 10 %).

W pkt 9 wyroku Sąd nakazał Skarbowi Państwa – Kasie Sądu Okręgowego w Warszawie zwrócić powodom kwoty po 600 złotych z tytułu opłaty sądowej.